

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/41/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6708201854
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6708201854.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcov: 1/ Y. I., rod. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M., Y. XXX/XX, 2/ K. H., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. F., I.. R. XXX/XX, obidve zast. JUDr. Dušanom Kracinom, advokátom so sídlom Zvolen, Námestie SNP 80/22, proti žalovaným: Ia/ C.. R. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., J.G.Z. XXX/XX a Ib/ C.. U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. - B., Z. XXX/X (dedičia po pôvodne žalovanej I. Z. F., rod. H., ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX), II/ C.. L. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., M.R. X. XXXX/X, III/ L. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M., F. XX/XX, IV/ K. B., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. V., F. XX, žalovaní III/, IV/ zastúpení URBÁNI & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva rozdelením vecí, na odvolanie žalovaných Ia/, Ib/, II., IV. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 06.10.2016, č.k. 14C/21/2008-848, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že:

Súd zrušuje podielové spoluvlastníctvo strán sporu Y. I., rod. H., K. H., rod. B., C.. R. F., nar. XX.XX.XXXX, C.. U. F., nar. XX.XX.XXXX (dedičia po žalovanej I/ Z. F., rod. H.), C.. L. H., rod. H. a K. B., rod. H. k nehnuteľnostiam, pozemkom, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu Zvolen, katastrálny odbor na LV č. XX, k.ú. M. v časti A: majetková podstata parcely registra „C“, evidované na katastrálnej mape ako parcela č. XXX/X o výmere 150 m² - zastavané plochy a nádvorcia, parcela č. XXX/X o výmere 158 m² - zastavané plochy a nádvorcia a parcela č. XXX o výmere 756 m² - záhrady.

II. Súd podielové spoluvlastníctvo strán vyporiadáva tak, že žalobkyne Y. I., rod. H., nar. XX. X. XXXX a K. H., rod. B., nar. XX. XX. XXXX sa stávajú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - pozemku v k.ú. M., parc. č. M. XXX/X, vedený ako záhrada o výmere 532 m², vzniknutú rozdelením z pôvodnej parcely M. XXX na základe geometrického plánu č. 14C 21/2008-717 zo dňa 21. 5. 2016, vypracovaného C.. Z. E., znalcom z odboru geodézie a kartografie, ktorý je súčasťou tohto rozhodnutia, a to v podieloch - Y. I. v 1/2 v pomere k celku a K. H. v 1/2 v pomere k celku.

III. Žalovaní Ia/ C.. R. F., nar. XX.XX.XXXX, Ib/ C.. U. F., nar. XX.XX.XXXX, II/ C.. L. H., rod. H., nar. XX.XX.XXXX a IV/ K. B., rod. H., nar. XX.XX.XXXX sa stávajú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností - pozemku v k.ú. M., parcela M. č. XXX/X, vedený ako záhrada o výmere 224 m², vzniknutú rozdelením z pôvodnej parcely M. č. XXX na základe geometrického plánu č. 14C 21/2008-717 zo dňa 21.05.2016, vypracovaného C.. Z. E., znalcom z odboru geodézie a kartografia, ktorý je súčasťou tohto rozhodnutia a nehnuteľností - pozemkov v k.ú. M. parcela M. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 150 m² a parcela č. XXX/X pozemok zastavané plochy a nádvorcia o výmere 158 m², a to v podieloch - Ia/ C.. R. F., nar. XX.XX.XXXX v 1/4 v pomere k celku, Ib/ C.. U. F., nar. XX.XX.XXXX v 1/4 v pomere k celku, L. H. v 1/4 v pomere k celku a K. B. v 1/4 v pomere k celku.

IV. Súd zriaďuje vecné bremeno k pozemkom v k.ú. M., parc. M. č. XXX/X o výmere 150 m² a novovytvorenej parcele M. č. XXX/X o výmere 224 m² v hraniciach, vyznačených bodmi 2,3,6,5,4,7 tak ako je to zakreslené v geometrickom pláne č. 14C 21/2008-717, zo dňa 21. 5. 2016, vypracovaného C.. Z. E., znalcom z odboru geodézie a kartografie, ktorý je súčasťou tohto rozhodnutia, v prospech

oprávnených - vlastníkov pozemku k.ú. M., parcela M. XXX/X, vzniknutú rozdelením z pôvodnej parcely M. č. XXX na základe geometrického plánu 14C 21/2008-717 zo dňa 21. 5. 2016, vypracovaného C.. Z. E., znalcom z odboru geodézia a kartografia, spočívajúce v práve umiestnenia kanalizačnej prípojky a v právach vykonávania jej opráv, údržby, odstraňovania porúch ako aj rekonštrukcie za týmito účelmi v práve povolenia vstupu pešo a mechanizmami v nevyhnutej miere na tieto pozemky. Povinní z uvedeného vecného bremena sú vlastníci pozemkov v k.ú. M. parc. M. č. XXX/X a parc. M. č. XXX/X, ktorí sú povinní tieto práva oprávnených z vecného bremena strpieť.

V. Súd žalobu proti žalovanému III/ L. H. z a m i e t a.

VI. Žalobkyne 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovaným Ia/, Ib/, II/, III/, IV/ v rozsahu 100 %.

VII. Žalobkyne 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným Ia/, Ib/, II/, IV/ v rozsahu 100 %.

VIII. Žalovanému III/ náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyniam 1/, 2/ n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo strán Y. I., rod. H., K. H., rod. B., Z. F., rod. H., C.. L. H., rod. H., L. H., rod. H. a K. B., rod. H. k nehnuteľnostiam, pozemkom, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu Zvolen, katastrálny odbor, na LV č. XX, k.ú. M. v časti A: majetková podstata parcely registra „C“, evidované na katastrálnej mape ako parc. č. XXX/X o výmere 150 m² - zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. XXX/X o výmere 158 m² - zastavané plochy a nádvorcia a parc. č. XXX o výmere 756 m² - záhrady.

II. Súd podielové spoluvlastníctvo strán vporiadáva tak, že žalobkyne Y. I., rod. H., nar. XX. X. XXXX a K. H., rod. B., nar. XX. XX. XXXX sa s t á v a j ú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - pozemku v k.ú. M., parc. č. M. XXX/X, vedený ako záhrada o výmere 532 m², vzniknutú rozdelením z pôvodnej parcely M. XXX na základe geometrického plánu č. 14C 21/2008-717 zo dňa 21. 5. 2016, vypracovaného C.. Z. E., znalcom z odboru geodézie a kartografie, ktorý je súčasťou tohto rozhodnutia a to v podieloch - Y. I. v 1 v pomere k celku a K. H. v 1 v pomere k celku.

III. Žalovaní Z. F., rod. H., nar. XX. X. XXXX, C.. L. H., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, L. H., rod. H., nar. XX. X. XXXX a K. B., rod. H., nar. XX. XX. XXXX sa s t á v a j ú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - pozemku v k.ú. M., parc. M. č. XXX/X, vedený ako záhrada o výmere 224 m², vzniknutú rozdelením z pôvodnej parcely M. č. XXX na základe geometrického plánu č. 14C 21/2008-717 zo dňa 21. 5. 2016, vypracovaného C.. Z. E., znalcom z odboru geodézia a kartografia, ktorý je súčasťou tohto rozhodnutia a nehnuteľností - pozemkov v k.ú. M. parc. M. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 150 m² a parc. č. XXX/X pozemok zastavané plochy a nádvorcia o výmere 158 m² a to v podieloch - Z. F. v 1 v pomere k celku, C.. L. H. v 1 v pomere k celku, L. H. v 1 v pomere k celku a K. B. v 1 v pomere k celku.

IV. Súd z r i a d ť u j e vecné bremeno k pozemkom v k.ú. M., parc. M. č. XXX/X o výmere 150 m² a novovytvorenej parcele M. č. XXX/X o výmere 224 m² v hraniciach, vyznačených bodmi 2,3,6,5,4,7 tak ako je to zakreslené v geometrickom pláne č. 14C 21/2008-717, zo dňa 21. 5. 2016, vypracovaného C.. Z. E., znalcom z odboru geodézie a kartografie, ktorý je súčasťou tohto rozhodnutia, v prospech oprávnených - vlastníkov pozemku k.ú. M., parcela M. XXX/X, vzniknutú rozdelením z pôvodnej parcely M. č. XXX na základe geometrického plánu 14C 21/2008-717 zo dňa 21. 5. 2016, vypracovaného C.. Z. E., znalcom z odboru geodézia a kartografia, spočívajúce v práve umiestnenia kanalizačnej prípojky a v právach vykonávania jej opráv, údržby, odstraňovania porúch ako aj rekonštrukcie za týmito účelmi v práve povolenia vstupu pešo a mechanizmami v nevyhnutej miere na tieto pozemky. Povinní z uvedeného vecného bremena sú vlastníci pozemkov v k.ú. M. parc. M. č. XXX/X a parc. M. č. XXX/X, ktorí sú povinní tieto práva oprávnených z vecného bremena strpieť.

V. Súd žalobcom p r i z n á v a náhradu trov konania vo výške 100 %."

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že mal za preukázané, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi žalovaných nehnuteľností, a to žalobcovia každý v 1/4 a žalovaní každý v 1/8. Pôvodne žalovaní najskôr namietali, že sa cítia byť vlastníckmi uvedených nehnuteľností, avšak po vydaní rozsudku Okresného

súdu Zvolen 14C/135/2011 už netvrdili, že sú výlučnými vlastníkami týchto pozemkov a súhlasili so zrušením podielového spoluvlastníctva. Pôvodne žiadali radiť tieto nehnuteľnosti žalovaní I/ až IV/ výlučne do ich vlastníctva s tým, že žalobcov z ich podielu vyplatia. Po tom, ako žalobkyne žiadali poskytnúť náhradu vo výške 60,- Eur/m² a po znaleckom dokazovaní na určenie hodnoty týchto nehnuteľností, žalovaní I/ až IV/ už nesúhlasili s takýmto vyporiadanim s tým, že nemajú finančné prostriedky na výplatu žalobkyní a žiadali pozemky rozdeliť. V znaleckom posudku č. 308/2014 znalec uviedol, že pozemky je možné rozdeliť a navrhol tri alternatívy napojenia pozemkov na odvádzanie splaškovej vody. Právny zástupca žalobkyní žiadal určiť prvú alternatívu, podľa ktorej budú splaškové vody odvádzané do verejnej kanalizačnej siete a právny zástupca žalovaných naopak presadzoval druhú alternatívu za využitia súčasnej žumpy. Použitie druhej alternatívy však nie je možné, pretože tak, ako to uviedol znalec, súčasná žumpa by nedokázala odvádzat' splaškové vody, pokiaľ by bola vybudovaná aj druhá domová nehnuteľnosť. Podľa názoru okresného súdu nie je prípustná ani tretia alternatíva, podľa ktorej by bola vybudovaná nová žumpa, pretože toto vylučuje ustanovenie § 11 ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. Ministerstva životného prostredia SR, keďže žumpa sa buduje tam, kde splaškové a odpadové vody nemožno odvádzat' do verejnej kanalizácie. Zo znaleckého posudku však jasne vyplynulo, že splaškovú odpadovú vodu je možné odvádzat' do verejnej kanalizácie. Okresný súd ďalej poukázal na to, že rozdelenie vecí má byť uskutočnené tak, aby došlo k spravodlivému rozdeleniu pozemkov, a teda aby hodnota novovzniknutých parciel zodpovedala hodnote a charakteru pôvodných spoločných pozemkov, a teda aby aj zadná časť pozemkov, ktorá sa má radiť do vlastníctva žalobkyní bola prístupná inžinierskym sieťam a najmä kanalizácii. V súčasnej dobe je už štandard, aby žalobcovia mali možnosť napojenia svojho pozemku na verejnú kanalizáciu a týmto žalobcovia nezískajú oproti súčasnému stavu nič navyše. Z uvedených dôvodov okresný súd potom zriadil vecné bremeno k pozemkom v prospech oprávnených vlastníkov - žalobkyní, na základe vypracovaného geometrického plánu 14C/21/2008-717 zo dňa 21.05.2016 vypracovaného znalkyňou C.. Z. E. spočívajúce v práve umiestnenia kanalizačnej prípojky a v právach vykonávania jej opráv, údržby, odstránenia porúch, ako aj rekonštrukcie za týmito účelmi v práve povolenia vstupu aj mechanizmami v nevyhnutnej miere na tieto pozemky vlastnícky patriacich žalovaným. Povinný z uvedeného vecného bremena - žalovaní, sú povinní tieto práva a oprávnenia z vecného bremena strpieť. Rozhodnutie oprel o ust. § 142 ods. 1, 3 OZ a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 532/2002 Z.z. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 2 CSP.

3. Proti rozsudku sa odvolali pôvodne žalovaná I/ a žalovaní II/, IV/, a to v celom rozsahu. Namietali, že pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k vybranej alternatíve reálnej del'by okresným súdom, toto je jednostranne prebraté z tvrdení žalobcov, čo však nemá oporu v skutkovom ani právnom stave. Namietali, že okresný súd neuviedol výrok znalca, že ak s vecným bremenom žalovaní nebudú súhlasiť, potom je potrebné realizovať inú alternatívu. V posudku neboli zohľadnené trvalé stromové kultúry ovocných drevín prítomné v predmetnej záhrade a vo vlastníctve žalovaných, čo je logické, pretože znalec odignoroval skutočnosť, že sa podľa platnej evidencie KN jedná o druh pozemku záhrada. Okresný súd sa rozhodol pre alternatívu č. 1 zo znaleckého posudku C.. P. bez ohľadu na námietky žalovaných, nerešpektujúc ich oprávnené záujmy a žalovaní sa jasne ohradili voči silne diskriminujúcim podmienkam, ktoré voči žalovaným vyplývajú z realizovania alternatívy 1. Poukázali na to, že znalec C.. P. jasne uviedol, že k pozemku parc. č. XXX nevedie verejná kanalizácia ani prípojka k verejnej kanalizácii, pretože pozemok nesusedí s ulicou J.G.Z., ale s ulicou J.C.B., kde nič podobné vybudované nie je. Jedná sa teda o ideálnu situáciu na uplatnenie predmetného ustanovenia vybudovaním žumpy alebo septika, pokiaľ by na novovytvorenom pozemku niekedy stála stavebná nehnuteľnosť. Súd sa z titulu petitu súdneho sporu nemal zaoberať odkanalizovaním neexistujúcej nehnuteľnosti. Aj po rozdelení pozemku bude novovytvorený pozemok záhradou. Ďalej namietali, že návrh vecného bremena uvedený v rozsudku je pre žalovaných neprijateľný aj z technických dôvodov, pretože jeho trasovanie je umiestnené v priestore, kde pokiaľ dôjde k poruchám a prieniku kanalizačného odpadu na povrch, vzniknú žalovaným škody na domovej nehnuteľnosti z dôvodu jej zničenia. Odôvodnenie prevzalo aj účelové informácie o technickej zastaranosti žumpy, ako aj nepravdivé domnienky o jej legálnosti. Žalobkyne sa nijako nepodieľali na vybudovaní existujúceho prístupu na pozemok, a to finančne ani procesne, preto nie je dôvod porovnávať pozemky z hľadiska potreby dobudovania prístupu na novovzniknutý pozemok z ulice J.G.B.. Žalovaní navrhli nové znenie výroku IV., a to zriadením vecného bremena v prospech žalovaných podľa varianty II. znaleckého posudku C.. P. č. 308/2014, spočívajúce v práve ochrany a ošetrovania existujúcej žumpy, ktorá je súčasťou rodinného domu XXX/XX a v právach vykonávania jej opráv, údržby, odstraňovania porúch ako aj rekonštrukcie za týmito účelmi v práve povolenia vstupu pešo a mechanizmami v nevyhnutnej miere na tieto pozemky. Povinnými z uvedeného

vecného bremena sú žalobkyne, ktoré sú povinné tieto práva oprávnených z vecného bremena strpieť. Žalovaní nesúhlasili ani s rozhodnutím okresného súdu ohľadom trov konania s poukazom na charakter sporu. V princípe pri takýchto sporoch je správne aplikovať v danej veci 150 ods. 1 O.s.p., keď sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v predmete veci, ktorým je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, a tieto dôvody na strane účastníkov, ktorých podiely sú rovnaké a ktorí boli blízkymi osobami. Rozsudok okresného súdu navrhli zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne zmeniť a rozhodnúť priamo alternatívou II., t.j. reálna deľba bez potreby zriadenia vecného bremena.

4. K odvolaniu žalovaných sa vyjadrili žalobkyne. Navrhli rozsudok okresného súdu potvrdiť. Poukázali na to, že zriadenie vecného bremena na vybudovanie kanalizačnej prípojky by bolo aj pri alternatíve č. II. a III. Aj v prípade nesúhlasu so zriadením vecného bremena toto rieši súd v zmysle ust. § 142 ods. 3 OZ, tak ako tomu je aj v tomto konaní. Znalec jasne uviedol, že pokiaľ existuje také technické riešenie, že je možné sa napojiť na verejnú kanalizáciu, tak je to najideálnejšie riešenie. Takáto možnosť napojenia v danom prípade existuje. Znalec na pojednávaní ako aj v znaleckom posudku hovoril práve o potrebe zriadiť vecné bremeno k novovzniknutým pozemkom za účelom pripojenia na verejnú kanalizáciu. Žalovanými požadovaná alternatíva č. II. znaleckého posudku pri zachovaní údajne existujúcej nelegálnej „žumpy“, znižuje okrem iného výmeru spoluvlastníckeho podielu žalobkýň z 532 m² na 441 m², t.j. o 91 m², čo predstavuje viac ako 17%, za čo sa im C.. P. ospravedlnil, že on nemal v úmysle ich ukrátiť. V takomto prípade by muselo dôjsť k vytvoreniu viac ako nesúmerných, nerovných, atypických hraníc pozemkov, a tým k podstatnému zhoršeniu využitia najmä pozemku parc. č. XXX/X, ktorý má byť vo vlastníctve žalobkýň. V konaní bolo preukázané, že len z viny žalovaných nedošlo počas niekoľkých rokov k mimosúdnemu zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva. Žalobkyne sa len vždy prispôbovali požiadavkám žalovaných, ktorí, keď s ich požiadavkami súhlasili, od uzavretia dohody o zrušení a vyporiadaní odstúpili. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaných, že novovzniknutú parcelu chcú žalobkyne užívať len ako záhradu. Tak ako žalovaní chcú mať vo svojom vlastníctve stavebné pozemky a záhradu, tak to chcú aj žalobkyne. Znalec nemohol vo svojom posudku novovzniknutú parcelu M. XXX/X označiť ináč ako záhradu, pretože sa tak v súčasnosti užíva. Nič však nebráni tomu, aby sa časť tohto pozemku stala stavebným pozemkom, čo je vzhľadom na to, že pozemok sa nachádza v intraviláne len formalitou. Novovzniknutú parcelu, ktorá má pripadnúť do ich spoluvlastníctva chcú využívať sčasti ako stavebnú parcelu a sčasti ako záhradu. Žalobkyne budú musieť znášať značné náklady na vybudovanie vstupu na novovzniknutú parcelu, ktorá má byť v ich vlastníctve a na prekonania veľkého výškového rozdielu medzi uličnou komunikáciou a terajšou záhradou budú musieť použiť zo záhrady niekoľko desiatok metrov (cca 40 m²) len na to, aby vybudovali prístupovú komunikáciu, ktorou sa dostanú na ich nový pozemok, čo je diskriminujúce. V súčasnosti je možnosť napojenia sa z pozemkov v ich vlastníctve na verejnú kanalizáciu a žalobkyne chcú mať túto možnosť napojenia sa z ich budúceho pozemku, t.j. nechcú nič navyše oproti súčasnému stavu. Vybudovanie žumpy na ich budúcom pozemku, ako to v odvolaní tvrdia žalovaní, neprichádza do úvahy z dôvodu možnosti napojenia sa na verejnú kanalizáciu (§ 11 ods. 2 vyhl. č. 532/2002 Z.z.). Vybudovanie kanalizačnej prípojky je výhodou aj pre žalovaných, lebo pripojením sa na túto prípojku by mali možnosť končne legálne vybudovať odkanalizovanie ich domovej nehnuteľnosti za podstatne nižšie náklady, ako keby si budovali vlastnú samostatnú prípojku. Pokiaľ žalovaní namietali priznané trovy konania, žalobkyne uviedli, že vznik súdneho konania bez akýchkoľvek pochybností zavinili len a len žalovaní, ktorí odmietali uzavretie písomnej dohody podľa ich vlastných požiadaviek, či už vyplatením finančnej náhrady za ich podiely, alebo rozdelením pozemkov v zmysle geometrického plánu, ktorý bol tiež vypracovaný len na základe ich požiadaviek. Žalované od začiatku konania žiadali žalobu za zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zamietnuť z dôvodu vydržania týchto pozemkov.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 388 CSP, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

6. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaných II, III, IV/ nie je dôvodné. Rozhodnutie okresného súdu je vo svojej podstate v zásade správne, odvolací súd sa stotožňuje s vykonaným dokazovaním a jeho závermi v plnom rozsahu, ako aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a k zmene rozsudku okresného súdu došlo len z toho dôvodu, že v priebehu odvolacieho konania zomrela žalovaná I/ Z. F., ako aj z dôvodu tej skutočnosti, že žalovaný III. L. H. previedol

darovacou zmluvou V 1680/2017 zo dňa 20.06.2017-138/17 svoj spoluvlastnícky podiel v 1/8 v pomere k celku k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom sporu na pôvodne žalovanú I/ Z. F..

7. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcemu z listín doložených v súdnom spise, z podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán, a súd starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj s argumentáciou žalobkýň 1/, 2/ uvedenou v ich vyjadrení k odvolaniu žalovaných a v podrobnostiach na ne odkazuje.

8. Žalovaní v odvolaní neuviedli a nepreukázali žiadne skutočnosti, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia. S nimi namietanými skutočnosťami sa vysporiadal už okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

9. Úvodom odvolací súd uvádza, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, teraz strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatria ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03, uznesenie Najvyššieho súdu SR súdne 15. apríla 2010, sp. zn. 3 Cdo 332/2009). K námietkam žalovaných odvolací súd uvádza, že súd je povinný sa zaoberať námietkami, argumentami a návrhmi strán na vykonanie dôkazov, ktoré majú pre rozhodnutie význam, t. j. ktoré sú podstatné. Nevyžaduje sa, aby na každý argument strany bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 15. decembra 2009, sp. zn. 4 Cdo 53/2009). Rozsudok okresného súdu obsahuje vysporiadanie sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, pričom myšlienkový postup súdu je dostatočne vysvetlený s poukazom na všetky skutkové okolnosti zistené vykonaným dokazovaním, a taktiež s poukazom na prijaté právne závery.

10. Žalovaní v odvolaní argumentujú v podstate s tým, že nesúhlasia so zriadením vecného bremena podľa alternatívy I. v zmysle rozhodnutia okresného súdu. Navrhujú zriadiť vecné bremeno podľa varianty II. znaleckého posudku vypracovaného C.. P. č. 308/2014. Odvolací súd je však toho názoru, že okresný súd správne rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 3 OZ, keď zriadil vecné bremeno podľa varianty č. I. znaleckého posudku znalca C.. P. Námietka žalovaných, že znalec navrhol v prípade, že žalovaní nebudú súhlasiť s alternatívou I. realizovať inú alternatívu, je irelevantná. Nesúhlas niektorého z podielových spoluvlastníkov s konkrétnym spôsobom rozdelenia (zriadením vecného bremena) nebráni tomu, aby súd takéto rozdelenie vykonal. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom okresného súdu, že zriadením vecného bremena v zmysle druhej alternatívy znaleckého posudku, tak ako to žiadajú žalovaní, nie je možné, pretože znaleckým dokazovaním ako aj výpoveďou znalca bolo preukázané, že súčasná žumpa by nedokázala odvádzať splaškové vody pokiaľ by bola vybudovaná aj druhá domová nehnuteľnosť, pretože takáto žumpa by nepostačovala na odvádzanie splaškových vôd z oboch rodinných domov. Okrem toho, tak ako na to poukázali aj samotné žalobkyne vo svojom vyjadrení k odvolaniu, v prípade zriadenia vecného bremena podľa II. alternatívy znaleckého posudku došlo by k zníženiu výmeru ich spoluvlastníckeho podielu z 532m² na 441m², to znamená o 91 m² a zároveň v uvedenom prípade by došlo k vytvoreniu nerovných - nesúmerných hraníc pozemkov. Tretia alternatíva, ktorú však ani jedna zo strán nežiadala uskutočniť, nie je prípustná, tak ako na to poukázal okresný súd, vzhľadom na to, že vybudovanie novej žumpy vylučuje ust. § 11 ods. 2 vyhl. č. 532/2002 Z.z. Ministerstva životného prostredia SR, podľa ktorej žumpa sa buduje tam, kde splaškové a odpadové vody nemožno odvádzať do verejnej kanalizácie. V prejednávanom prípade však z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že existuje možnosť napojenia pozemkov, ktoré boli prikázané do spoluvlastníctva žalobkýň, na verejnú kanalizáciu. Bez zriadenia vecného bremena, by pozemok, ktorý žalobkyne nadobudli do svojho spoluvlastníctva nebol taký hodnotný, a nedošlo by k spravodlivému rozdeleniu pozemkov, keby aj zadná časť pozemkov, ktorá bola prisúdená žalobkyniam, nebola prístupná inžinierskym sieťam a najmä kanalizácii. Je potrebné v danom prípade zohľadniť tú skutočnosť, že pozemky sa nachádzajú v intraviláne obce („vnútro" obce), teda v centrálnej časti katastrálneho územia obce, ktorá časť obce sa vyznačuje súvislo zastavanými a na zastavanie určenými pozemkami. Novovzniknutú parcelu žalobkyne chcú využívať sčasti ako stavebnú parcelu a sčasti ako záhradu, a preto odkanalizovanie predmetného pozemku bolo na mieste riešiť predmetným

rozhodnutím, a to formou zriadenia vecného bremena. Pokiaľ novovzniknutá parcela KNC č. XXX/X je v súčasnosti vedená ako záhrada, je to len z toho dôvodu, že sa tak v súčasnosti žalovanými užíva. Námiety žalovaných, teda v tomto smere nie sú dôvodné a odvolací súd sa s nimi nestotožňuje.

11. Ani argument žalovaných, že trasovanie vecného bremena je navrhnuté v tesnej blízkosti a vyššie než existujúca domová nehnuteľnosť, a že bude dochádzať k poškodzovaniu nehnuteľnosti stekajúcim obsahom kanalizácie, odvolací súd nepovažoval za dôvodný. Na základe požiadavky okresného súdu znalkyňa C.. Z. E. zakreslila trasovanie vecného bremena, z ktorého jednoznačne vyplýva, že kanalizačné potrubie bude vo vzdialenosti 2,4 m od domovej nehnuteľnosti. Znalkyňa skonštatovala, že uvedenú vzdialenosť považuje za viac ako dostatočnú, a pri takejto vzdialenosti nemôže žiadnym spôsobom dôjsť k ohrozeniu domovej nehnuteľnosti žalovaných. Uvedenú námietku zo strany žalovaných odvolací súd považuje za účelovú a v konaní žalovaní nimi tvrdenú skutočnosť ničím nepreukázali.

12. Dôvodná nie je ani námietka žalovaných vo vzťahu k V. výroku, ktorým súd žalobkyniam 1/, 2/ priznal náhradu trov konania vo výške 100%. Žalovaní žiadali s poukazom na charakter sporu, ako aj na tú skutočnosť, že strany sporu sú blízkymi osobami, zohľadniť tieto skutočnosti ako dôvody hodné osobitného zreteľa. Právny názor žalovaných, že súd mal v danom prípade otázku náhrady trov posudzovať podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. (od 01.07.2016 § 257 CSP), odvolací súd nepovažuje za náležitý a správny vzhľadom na správanie sa žalovaných, resp. ich postoj v priebehu celého konania k predmetu sporu. Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III.ÚS 292/07, I.ÚS 303/2012), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nález Ústavného súdu ČR, III.ÚS 727/2000). Okolnosti, ktoré uviedli žalovaní v odvolaní, a ktoré podľa ich názoru mal súd v prejednávacom prípade zohľadniť ako dôvody hodné osobitného zreteľa, podľa názoru odvolacieho súdu nie sú výnimočné okolnosti, ktoré by vyžadovali pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov aplikovať ust. § 257 CSP, pre ktoré by nemal byť priznaný nárok na priznanie trov žalobkyniam. Odvolací súd sa plne prikláňa k názorom, ktoré uviedli žalobkyne 1/, 2/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaných ohľadom trov konania (viď bod 4. tohto rozhodnutia). Preto odvolací súd priznal žalobkyniam 1/, 2/ ako plne úspešným stranám sporu trovy prvoinštančného konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia v súlade s ustanovením § 396 ods. 1, 2 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

13. Vzhľadom na to, že žalovaný III/ v priebehu odvolacieho konania previedol darovacou zmluvou dňa 20.06.2017 svoj spoluvlastnícky podiel v 1/8 v pomere k celku k nehnuteľnostiam na pôvodne žalovanú I/ Z. F., v predmetnom odvolacom konaní už nie je pasívne vecne legitimovaný, preto odvolaciemu súdu nezostala iná možnosť, ako žalobu voči nemu zamietnuť, nakoľko zo strany žalobkyň nedošlo k späťvzatiu žaloby voči žalovanému III/.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní boli žalobkyne 1/, 2/ voči žalovaným Ia/, Ib/, II/, IV/ v celom rozsahu úspešné, preto im odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

15. O trovách odvolacieho konania u žalovaného III/ odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný III/ (žaloba bola voči nemu zamietnutá), preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Nakoľko však žalovanému III. preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP) a preto odvolací súd rozhodol, že žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017.

16. O veci senát krajského soudu rozhodl poměrem hlasů členů senátu 3:0.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připouští (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolání je přípustné proti rozhodnutí odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštalacie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolání v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolání podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštalacie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolání len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolání môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolání môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolání, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolání sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalacii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolání je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).